

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Andrei Șaguna

Sibiu

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petit 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cinstirea Mitropolitului Andrei Șaguna

Duminecă, 31 Mai, guvernul
Țării, Universitatea cu învățatura și
tinerețea ei clocotitoare și poporul
mândru și sprinten al Mărginimii,
cu părinteasca prezență a Bisericii,
se adună la Rășinari, lângă mor-
mântul Mitropolitului Andrei Șaguna
să proslăvească marea lui personali-
tate și binefăcătoria lui operă.

Neamul întreg prin ceea ce are
mai reprezentativ, își duce cununa
lui de omagii și de recunoștință
Aceluia care a săltat Ardealul într-o
nouă epocă de existență, caracteri-
zată prin unitate, libertate și cul-
tură și prin dârza voință de-a lupta
pentru toate acestea.

Din ce-a trecut timpul, perso-
nalitatea Mitropolitului Șaguna și
opera lui s'au evidențiat tot mai
mărește. Azi el ne apare ca una
din cele mai înalte culmi ale tre-
cutului. Din ce-au crescut apele
vii și de putere dătătoare, pornite
din duhul lui, personalitatea lui s'a
revelat tot mai mult ca unul din
cele mai adânci izvoare de energie
românească.

Puterea deslănțuită de perso-
nalitatea Mitropolitului Șaguna în
poporul românesc din Ardeal s'a
manifestat în toate direcțiile. Ea a
devenit mândră conștiința de sine
în acest popor, vedere clară a căii
ce-o are de urmat, voință de pro-
gres cultural și economic. Mitropo-
litul Andrei Șaguna a strâns în fră-
țietate armonică preoțimea, dască-
limea și poporul pentru a colabora
în biserică, în școală, la „Astra”, pe
terenul luptelor naționale și eco-
nomice.

El a revărsat duh de unitate în
popor, sfințit de participarea tute-
lară a Bisericii.

Puterea izvorită din Mitropo-
litul Șaguna sau deslănțuită de el a
grăbit roata vremii aducându-ne
la 1918 eliberarea Ardealului și pe
teren politic, după ce-l desrobise
pe teren bisericesc și școlar.

Astăzi neamul se strânge la pi-
cioarele Părintelui său nu numai
pentru a-i aduce recunoștința, ci
pentru a sorbi puteri noi din pilda
și din învățămintele lui.

Asprele vremuri de acum, cu

poruncile pe cari ni le-au pus din
nou pe umeri, cer proba eroismu-
lui și a tenacității noastre pentru a
păstra ceea ce avem și pentru a re-
dobândi ceea ce ni se cuvine.

Fără încercări repetate, pute-
rea popoarelor se moleșește.

Deodată cu întreaga omenire
suntem chemați de rânduiala su-
perioară a lucrurilor la oțelirea
ființii noastre pentru a ne menține
în Europa de mâne și a ne câștiga
un loc de cinste, cu o și mai de-
plină consolidare în drepturile
noastre.

De aceea alergăm la Mitropo-
litul Șaguna să ne umplem ființa
de îndemnul lui și de încrede-
rea ce ne-o inspiră.

Când ști că neamul tău a avut
forțe ca Șaguna, încrederea în vi-
tor îți devine neclintită. Lângă mor-
mântul Mitropolitului Șaguna orice

român se simte mai mare, mai pu-
ternic, mai adânc înrădăcinat în
glia strămoșească și mai hotărît să
se jertfească pentru ea.

Acest mormânt ne spune că
nu pe iluzii deșarte și nu pe fraze
făloase se întemeiază încrederea no-
astră în marile resurse ale româ-
nismului și în destinul lui magnific.
Un neam care are în istoria lui un
Șaguna, dispune de un uriaș tezaur
și oferă o garanție impunătoare
pentru viitor.

Tineretul, căruia îi revin toate
marile misiuni naționale ale viito-
rului, a știut unde să meargă pen-
tru a se pregăti înainte de-a păși
la împlinirea lor.

Mitropolitul Andrei Șaguna în-
seamnă un întreg conținut de lu-
mină și de forță, un întreg program
dinamizator pentru generația tânără.
O meditație de o oră lângă mor-
mântul lui Șaguna are mai multă

eficacitate educativă decât lectura
multor tomuri de pedagogie. Căci
acest mormânt nu vorbește de po-
sibilități, ci de o realitate adevărată,
din care se desprinde porunca de
a-i urma pilda.

Ca organ al Mitropolitului Șa-
guna simțim un negrăit freamăt de
bucurie la vederea acestei concen-
trări în jurul Marelui Păstor al
Ardealului.

Ne bucurăm de participarea
dlui Mihai Antonescu, vicepreșe-
dintele consiliului de Miniștri și de
toți Miniștri cari vin să infățișeze
Țara însăși în fața Mitropolitului
Șaguna.

Adresându-le un călduros: Bine
ați venit, rugăm pe bunul Dumne-
zeu ca duhul lui Șaguna să lumii-
neze și să întărească neamul și pe
conducătorii lui.

I. P. S. Mitropolit Nicolae în zilele Rusaliilor

In prima zi de Rusalii Inalt Prea
Sfinția Sa Mitropolitul Nicolae a slujit
Sf. Liturghie în biserica catedrală, în-
conjurat de mare sobor de preoți și dia-
coni. Cu acest prilej I. P. S. Sa a ro-
stit o învățătoare predică despre puterea
Duhului Sfânt și roadele lui binecuvân-
tate pentru viața omului singuratic și
viața popoarelor.

A doua zi I. P. S. Sa a plecat la
mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta
de sus, unde în preajma amiezii a pri-
mit vizita Domnului Mareșal Ion Anto-
nescu, Conducătorul Statului, însoțit de
Doamna Maria Antonescu, Domnul Prof.
Mihail Antonescu, Vicepreședintele Con-
siliului de Miniștri și de aleasă suită.
Inalții oaspeți au petrecut câteva ceasuri
plăcute în preajma ctitoriei brâncove-
nești, admirând frumusețile neîntrecute
ale naturii și realizările frumoase ale
noului ctitor, I. P. S. Mitropolit Nicolae.
Cu acea ocaziune Domnul Mareșal Ion
Antonescu a stat de vorbă cu creștinii
veniți în pelerinaj la mănăstire, s'a inter-
resat de necazurile lor și a împărțit da-
ruri în bani câtorva românce necăjite.
Spre seară distinșii oaspeți a părăsit
meleagurile voevodale, încântați de acel
cuib de frumoasă tradiție și renăscută
viață creștinească.

Marți a treia zi, I. P. S. Mitro-
polit Nicolae a luat parte la Sf. Litur-
ghie, săvârșită de cuvioșii monahi ai
mănăstirii, în biserică și la priceasnă a
adresa credincioșilor aflați acolo cald
cuvânt de învățătură.

In aceeași zi seara, înaltul Ierarh
s'a reîntors la reședința Sa din Sibiu.

Poziția dlui Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie

Românism și Ortodoxie

Dl Lucian Blaga a scris de curând o carte intitulată »Religie și Spirit», în care își fixează punctul de vedere asupra religiei în general și a creștinismului și ortodoxiei în special.

Intrucât acest punct de vedere este de natură să dăuneze profund existenței creștinismului și ortodoxiei, dacă ar fi însușit de tineretul chemat mâne la conducerea destinului național, s'au exprimat din partea publicațiilor bisericești nedumeririle cuvenite.

O punere în paralelă amănunțită a punctului de vedere creștin și al celui susținut de dl Lucian Blaga, pentru a se vedea ireductibila opoziție între ele, și arătarea temeiurilor adevărului creștin și a contrazicerilor interne profunde ale tezei filosofului român, încă nu s'a putut produce, dat fiind că o asemenea lucrare necesită timp.

Rândurile acestea nu au nici ele pretenția de-a înfățișa o asemenea confruntare sistematică.

Cauza lor directă este un interviu acordat de dl Lucian Blaga ziarului »Viața» din 26 Mai 1942, în care D-sa ține să dea un supliment de precizare atitudinii față de ortodoxie, în urma nedumeririlor cu cari a fost întâmpinată cartea din partea cercurilor bisericești.

Deoarece acest interviu demonstrează că dl Lucian Blaga stăruie să încetățenească la noi anumite vederi greșite asupra ortodoxiei și legăturii ei cu românismul, se impunea fără întârziere unele precizări.

Iată ce spune dl Lucian Blaga în acest interviu, vorbind despre »românesc».

»Am avut în acest sens al românescului niște discuții foarte aprinse cu câțiva teologi. Se refereau la cartea mea »Religie și Spirit». Imi spuneau: cum poți D-ta să gândești atât de neromânește, în cartea D-tale »Religie și Spirit». Adică atât de neortodox? E o confuzie care se face identificându-se »ortodoxia» cu »românescul», când, de fapt, ortodoxia nu este decât o parte în acest românesc. Este o religie care a fost asimilată de spiritualitatea românească

originea ei fiind grecească și bizantină. Spiritualitatea românească e mult mai largă, mult mai bogată. Nu se poate face o privire asupra acestei probleme, subordonându-te ortodoxiei — această privire trebuie făcută cu ochiul clar al filosofului, care se situează în afară de orice constrângeri, pentru a avea o impresie de ansamblu. Ori, cred că s'a putut vedea din toată opera mea filosofică de până acum, că felul meu de a gândi este profund românesc.

Deci, lucrarea de care vorbesc, nu poate fi neromânească pentru că nu este privită prin prisma ortodoxiei, ci prin aceea mai largă a filosofiei. Lucrul acesta nu înseamnă că ortodoxia nu-și are valoarea ei, dar nu trebuie să limităm spiritualitatea românească la o singură formă, când e atât de complexă».

În discuții distincția logică este o condiție elementară. Prin urmare să facem uz de ea.

Ce vrea să spună dl Lucian Blaga prin cuvintele: »Ortodoxia este o religie care a fost asimilată de spiritualitatea românească, originea ei fiind grecească și bizantină».

Propoziția e plină de ambiguități. Să notăm vreo câteva:

Când a fost asimilată ortodoxia de spiritualitatea românească? A existat o spiritualitate românească, a existat un popor român înainte de-a fi creștin și ortodox? Se poate face cronologic o distincție între spiritualitatea românească și creștinism?

Iar dacă a fost asimilată ortodoxia — și dl Lucian Blaga ține la această precizare pentru a arăta că ortodoxia nu s'a născut, ca cealaltă spiritualitate românească din »matricea stilistică» a ființei etnice românești, ci a fost creația matricei stilistice grecești și bizantine, — dacă a fost asimilată așadar, mai face ea parte din acel românesc sau nu? Din rândurile citate de noi din interviu, reiese că dl Lucian Blaga o consideră ca făcând parte din spiritualitatea românească, numai cât aceasta nu trebuie limitată la ortodoxie, ca »la o singură formă».

Prin urmare iată-l pe dl Lucian Blaga recunoscând o teză potrivnică sistemului Dsale, după care orice re-

ligie, ca de altfel orice creație a spiritului uman, este produsul unui anume stil abisal, colectivitățile umane prezentându-se sub acest raport ca o mare varietate. (»Religia, indiferent de complexitatea ei, stă totdeauna sub imperiul ceterogoriilor stilistice ale spiritului omenesc, supunându-se lor cu aceeași docilitate, ca și toate celelalte manifestări de cultură», »Religie și Spirit», pg. 188).

Cum a fost cu puțință ca »spiritualitatea românească», cu stilul ei propriu, să asimeleze o religie produsă de un stil străin? Nu cumva atunci religia poate să nu mai fie numai decât un produs al spiritului omenesc, ci poate fi revelată și de sus? Dar această chestiune pe al-tădată.

Poate că dl Lucian Blaga ne va spune că această adoptare a unei religii creată de »matricea stilistică» bizantină, a fost posibilă prin înrudirea ce există între ea și ființa stilistică a românismului. În acest caz nu se mai poate vorbi de ortodoxie ca de un produs străin. Spiritul bizantin a fost atunci, în făurirea acestei religii, exponentul spiritului românesc și prin urmare era inutil să mai accentueze dl Lucian Blaga asupra originii străine a ortodoxiei și asupra adop-tării ei prin »asimilare».

Dar poate că dl Lucian Blaga ne va atrage atenția asupra sensului ce-l dă cuvântului »asimilare», spunându-ne că el exprimă lucrarea de adaptare a ortodoxiei la ființa românismului, operată prin »matricea stilistică» românească.

În acest caz am fi iarăși ispițiți să-i răspundem dlui Lucian Blaga în mai multe feluri:

Dacă asimilarea este deplină, ce rost mai avea ca Dsa să insiste asupra faptului că ortodoxia totuși are o origine străină în raport cu cealaltă spiritualitate românească, iar dacă nu e deplină, cum de-o suportă spiritul românesc ca pe-un corp străin.

Dar am putea să-i răspundem și altfel:

Nu prea vedem o deosebire a dogmelor creștine, a cultului, a moralei, la diferitele popoare ortodoxe și prin urmare sensul acesta al cuvântului »asimilare» e extrem de limitat.

Se pare că dl Lucian Blaga ocolește să dea un răspuns precis alternativei: face sau nu ortodoxia parte din spiritualitatea românească. Nu-i convine să dea un răspuns afirmativ, pentru a nu fi considerată ca »neromânească» filosofia Dsale antiortodoxă. Dar se ferește și de un răs-

puns negativ, întrucât aceasta ar însemna că poporul român n'are nicio religie, ceea ce nu stă în acord cu realitatea și cu teza Dsale despre imposibilitatea existenței vreunui popor fără religie, ba chiar fără o religie corăspunzătoare stilului propriu.

Atitudinea aceasta însă nu-i o rezolvare a problemei. Dl Lucian Blaga face impresia că răspunde la numita întrebare prin cuvintele: este, dar nu prea este; ortodoxia este o parte a românismului, dar mai periferică. Dar aceasta iarăși e contrar tezei Dsale despre caracterul central al religiei în viața popoarelor.

Se înțelege, că, pe de altă parte, nu merită nici o considerație serioasă afirmarea gratuită din aceeași propoziție inițială că originea ortodoxiei este grecească și bizantină, dat fiind că o asemenea teză nu a putut fi susținută științificește decât în sensul că filosofia greacă a oferit conceptele în cari conținutul evanghelic a fost îmbrăcat ca într-o haină. Azi numai rasiștii afirmă, cu totul neargumentat, despre creștinism, că e produsul lumii mediteraniene sau al spiritului ebraic. (Nu insistăm aci nici asupra afirmației că o atitudine favorabilă față de ortodoxia neamului înseamnă o constrângere a minții. Parcă recunoașterea prin rațiune a faptului că te-ai născut în cutare sat, din cutare părinți și exiști determinat de aceste elemente, este o constrângere a minții, și dacă-i așa trebuie să-ți anulezi existența ca să poți fi liber în cugetare).

Dar, în sfârșit, ca să nu mai facem caz de aceste multe contraziceri logice cari, precum vom mai arăta poate cu unele exemple, se ascund în orice teză a dlui Lucian Blaga, să reținem că Dsa totuși recunoaște ortodoxia ca o »parte» a românescului.

Ce avem de observat, odată ce-l vedem pe dl Lucian Blaga pe această poziție?

Întâi, că nici un teolog n'a susținut vreodată că ortodoxia se confundă cu totalitatea românismului. Dl Lucian Blaga atribuind teologilor o asemenea afirmare, voește să creeze dela început impresia că susțin lucruri neadevărate și deci să scape ușor de sub obiectiile lor, în aprobarea generală a auditorului. E o metodă foarte obișnuită în dispute.

Suntem însă siguri că dl Lucian Blaga n'ar putea găsi niciări un citat despre o asemenea cugetare a teologilor. Prin urmare polemica este deplasată în acest punct. Toți teologii sunt de acord cu Dsa în punc-

FOIȘOARA

Cuvânt la înmormântarea prof. Nic. R. Colceag¹

»Fericit este omul care a aflat înțelepciune și muritorul care știe priceperea». Pilde, X, 8.

Sufletele noastre stau îngenunchiate sub povara tristeții. Simțim cu toții fiorii veșniciei, acum când glasul clopotelor bisericii noastre vestește în văzduh trista știre că blândul și bunul profesor Nicolae R. Colceag a încetat din viață. Inchinarea noastră pare săracă în vorbe, lacrimile sânt graiul simțirii în fața tainei celei eterne care este moartea.

În viscolul preocupărilor pământene, popasul la margine de sicriu aduce orientări creștine pentru pașii omenești, iar la lumina făcliei de ceară cuvântul divin al Evangheliei face să odrăsească floarea credinței: »această minunată floare pământescă, ce își are rădăcinile înflpte aici jos, dar tinde să crească și să înflorească în ceruri».

¹ Ținut în 17 Aprilie a. c., de către pr. Gh. Șerbu, Salung.

În veacul nostru, atât de sgomotos și de orgolios, reculegerea îndătinată la margine de mormânt ne prilejuește intrarea în templul înțelepciunii creștine. Sufletul vibrează de durere și, cu antenele curățite de vremelnice, ajunge la porțile Edenului ceresc. În creștinism perspectiva sumbră a morții dispore, »că știm că dacă se va strica casa noastră cea pământescă a locașului acestuia, zidire dela Dumnezeu, avem casă nefăcută de mână, vecinică, în ceruri», II Cor. V, 1.

Moartea nu stinge candela vieții, ci o trece pe firmamentul etern și-i împrumută strălucire stelară, atunci când omul n'a fost robit iluziilor deșarte, ci s'a lăsat copleșit de idealul desăvârșirii dat de Mântuitorul.

Jalnici ascultători, pașii gândului ar putea cutreera drumurile cugetătorilor, dar se vor obosi și mahnirea ar tulbura sufletul: de aceea cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos să ne fie îndrumarea de totdeauna: »Eu sânt lumina lumii; cel ce vine după mine, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții» Ioan VIII, 12.

Farul acesta al veșniciei dă strălucire luminoasă, dă trăsături frumoase acestui pământ și ridică pe om în slava de armonie a fericirii eterne. În fascicolul acesta de lumină crească, de credință

dreaptă s'a petrecut și răposatul nostru prof. N. R. Colceag.

Sufletul său a fost o pajiște frumoasă în care soarele credinței creștine a luminat întruna, făcând să răsară neprihănită o viață de har și fapte pentru care o lume întreagă își manifesta admirația și stima.

Regretatul profesor a fost muritorul fericit care a aflat înțelepciunea și priceperea divină a Evangheliei, a fost exemplarul de elită al însușirilor de blândețe și bunătate, a fost fagurul de milostenie din faptele căruia au gustat copiii și săracii.

În fața acestui prea ales fiu al Săcelilor, în fața acestui credincios care și-a ridicat viața pe temelie de stâncă a credinței, mi se pare că moartea nu poate umbri cu uitarea. Zidirea fapturii sale este din betonul faptelor cari nu se uită, iar cartea vieții sale cuprinde pe filele zilelor istoria unui suflet încadrat în poruncile Domnului.

Acum când printre lacrimi și rugăciuni petrecem spre loc de odihnă pe adormitul în Domnul, în acest apus de vază, amintirea rechemă frumusețea de basm a vieții sale. Răsfoim anii săi cu o pioasă simțire, asemenea fiorului pe care îl simțim atunci când citim slovele picurate cu ceară pe unei cărți bătrâne.

Profesorul N. R. Colceag s'a născut în anul 1863 aici în Salung—Brașov din părinții Radu și Stana Colceag, gospodari și economi de oi, oameni cu nume bun. A fost copilul cel mai mic dintre cei cinci feciori, și fiind înzestrat cu vădite însușiri pentru învățătură, după ce a terminat școala primară, de aici a purces la Brașov pentru a se instrui la Liceul confesional A. Șaguna. A urmat apoi la București Facultatea de litere și filosofie, luându-și licența în 1886.

Iată cum își istorisește răposatul anii de școală: »Acum vreo 40 și atâtea de ani, școlar fiind pe băncile liceului, orfan și fără nici un sprijin, imi duceau greu zilele, îndurând nevoi mari de tot soiul: foame, frig, lipsă de îmbrăcăminte și de cărți. Nu rareori, istovit de lipsuri, plângeam într'ascuns, învățându-mi lecțiile. Bunul Dumnezeu, în care imi pusesem toată nădejdea, nu mă lăsa să flu biruit de ne-cazuri și-mi ajută».

Ajuns prof. de limba greacă la Liceul Lazăr din București, apoi la Liceul »Gh. Șincai» prof. de greacă și din 1899 prof. de germană, răposatul a fost timp de 40 ani îndrăgostitul de catedră și de școlari.

»Școala noastră — spunea răposatul, — sporea mereu și profesorii se întrecu ca să-și îndeplinească dl mai con-

tul că ortodoxia e numai «o parte» a românismului.

Dar tocmai de aceea e mai greu pentru dl Lucian Blaga să-și susțină caracterul românesc al cărții «Religie și Spirit».

Dacă ortodoxia e cel puțin o parte a «românismului», e admisibil că se poate face artă, știință sau filosofie românească atunci când nu se amintește de ortodoxie, sau nici măcar nu se constată o influență a ei.

Dar când prin filosofia pe care o plăsmuiește cineva sunt atacate direct temelile acestei «părți» a românismului, se mai poate susține că acea filosofie e românească? Când atacă inima, sau plămâni, sau rinichii, unui organ uman, dar pe celelalte le lași neatins, mai poți spune că în general nu ești contra organismului, ori ești favorabil lui?

Să ne ierte Dumnezeu, dar lucrul acesta e atât de evident, nu pentru o minte de teolog »robită prejudecăților», cum ne gratifică dl Lucian Blaga cu o impresionantă și superioară stăruință, ci pentru orice om care vrea să mai cugete după normele logice.

Dar să mergem un pas mai departe: «Părțile» unei spiritualități etnice pot exista și se pot manifesta fără o inter determinare, într-o izolare ideală?

Credem că nici dl Lucian Blaga nu se gândește la așa ceva. Dimpotrivă, în ce privește mai ales religia, Dsa însuși aduce o confirmare extrem de grăitoare a punctului de vedere că ea influențează întreg omul și toate manifestările lui, prin definiția ce i-o dă ca singurul mijloc de »autotalizare și autodepășire a ființei umane în corelația ideală cu ultimele elemente sau coordonate ale misterului existențial în genere» (Religie și Spirit, p. 178 și în alte locuri).

Iată cum își interpretează dl Lucian Blaga această definiție:

«Ființa umană simte o înclinare sau necesitatea de-a participa, într'un fel sau altul, cu toate facultățile și aptitudinile sale la ordinea dată odată cu revelarea ultimelor elemente sau coordonate ale misterului existenței». «Metafizica participă, preponderant sau exclusiv pe calea «cunoașterii» la ordinea, pe care omul și o revelează. Prin religie ființa umană se autotalizează în fața ordinei ce și-o revelează, adică ființa umană participă la ordinea în chestiune cu cunoașterea, cu efectele, cu votința, cu presimțirea, cu intuiția, cu imaginația și cu tot fondul subconștient al dorințelor și

științios îndatoririle, iar învățării ei creșteu și cu corpul, dar mai ales cu duhul și cu adevărul, de-ți era mai mare dragul să-i privești cum se angajau la lupta nobilă de emulație pentru întâietate: mai multă putere de muncă, mai multă energie, mai multă râvnă pentru dobândirea de cunoștințe folositoare, așa era pe vremea aceea».

Figura acestui profesor răsare luminoasă și nimbă de faptul că a fost un părinte sufletesc. Pentru dânsul catedra era un altar, la care se slujea numai cu devotament și neprihănire. În țarina sufletelor tinere a lucrat cu râvnă, cu modestie și cu suflet până în anul 1929 când a fost pensionat și când a revenit la Satulung.

Legat de Liceul de băieți „Gh. Șincai” din București printr'o viață întreagă de slujire, a pus bazele unei fundații care-i poartă numele încă din anul 1923 și la care a donat toate bunurile sale mobile și imobile pentru a fi ajutați elevii săraci. Până în prezent din acest ajutor s'au îmbrăcat și încălțat peste 1000 elevi.

Tot din această fundație s'a ridicat și clădirea Căminului din Satulung, unde se vor recrea în fiecare vară școlarii dela Liceul Șincai.

Indurerată asistență, sânt proaspete

speranțelor, al erosului său, mai mult cu tot felul de a gândi rațional și irațional, mai mult chiar, cu tot felul său de-a gândi și de-a simți magia» (p. 181).

Nu se putea o mai clară exprimare a ideii că religia, spre deosebire de orice altă indeletnicire a spiritului uman, chiar de filosofie prin urmare, revendică omul întreg și deci pune sub o lumină a ei, sub gândul la Dumnezeu, toată ființa umană și deci toată viața colectivităților.

Di Lucian Blaga n'a făcut însă decât să dea o exprimare proprie unuia din elementele cari intră în ființa religiei și asupra căruia insistă aproape toți gânditorii — teologi sau filosofi — cari meditează asupra ei.

De altfel cine nu știe că viața unui om sau unui popor credincios este întreagă altfel decât a unuia necredincios, iar viața unui popor cu o anumită religie e întreagă altfel decât a altuia cu o religie deosebită.

Dar dacă așa stau lucrurile, nu mai încapă îndoială că dl Lucian Blaga se află într'o gravă contradicție cu sine însuși și cu firea realității, când afirmă că filosofia Dsale, deși potrivnică ortodoxiei, e totuși românească. Ca să iasă din contradicție ar trebui să opteze sau pentru teza că religia nu are acest caracter totalitar, sau că ortodoxia în viața românismului, chiar dacă e numai o parte, e o parte ce-și pune pecetea pe întregul românism și prin urmare filosofia Dsale, atacând ortodoxia românească, e potrivnică românismului.

Filosofia Dsale însă nu vrea și nu poate ieși din contradicție. Echivocul îi este consubstanțial.

Aceasta din cauză că face pe de o parte din religie un produs esențial al spiritului omenească — deci nu-i poate nega caracterul necesar și totalitar — iar pe de alta e potrivnică creștinismului propriu zis, și deci și ortodoxiei, întrucât neagă Revelația care este temelia ei.

Fiind însă potrivnică creștinismului și deci și ortodoxiei, această filosofie e potrivnică și românismului.

Poate însă că îi atribuim filosofiei dlui Lucian Blaga pe nedreptul un caracter potrivnic creștinismului și deci ortodoxiei.

De aceea suntem datori să producem dovada.

D. STĂNILOAE

Citiiți, sprijiniți și respândiți ziarul
Telegraful Român

în memorie clipele din săptămâna ultimă a vieții sale, când, fiind pe patul suferințelor, a primit scrisorile de mulțumire dela cei mai proaspeți copii, cari s'au îmbrăcat cu haine noi din această fundație. Scrisorile, aduceau mireasma mulțumirii peste sufletul său, care se lumina la săvârșirea binelui, erau petalele unor flori de mare preț, ce se împrăștia peste trupul istovit al răposatului. Și tot în aceste zile cu mâna-i albă și tremurândă a mai iscălit două cereri spre a termina Căminul.

Și dacă a avut o durere la plecarea de aici, a fost aceea că încă nu s'a învrednicit să-și vadă opera împlinită și să audă prin ograda frământare veselă de copii veniți să se bucure și să se întărească.

Regretatul a fost un suflet mare, a fost un potir de bunătate din care s'au împărțit toți săracii și toate gândurile bune. A iubit locurile acestea strămoșești, a ascultat mormurul apei dela șipotul dintre brazi, precum și simfonia vântului care mișca întreaga-i simțire.

Sufletul său a fost ancorat adânc în ținuturile de veșnicie ale cerului. Creștin convins, a dat prioritate sufletului, s'a urcat prin rugăciune pe culmea Taborului ceresc, a fost intelectualul care nu se rușina să-și plece genunchii în fața altarului, a fost un model armonios de făptură care dorea să

P. S. Episcop Nicolae Colan, membru al Academiei Române

Academia română a ales în sesiunea generală actuală pe P. S. Episcop Nicolae Colan membru activ al ei în locul rămas vacant prin moartea lui Nicolae Titulescu.

Inaltul aréopag al culturii românești a cinstit astfel după cuviință ostenelele cărturărești ale iscusitului mânăitor de condeiu, care este P. S. Episcop Nicolae Colan, ca și meritele naționale pe cari în epoca noastră și le-a câștigat ca nimeni altul.

Alegerea P. S. Sale are o înaltă semnificație. Venerabila instituție a dovedit că are o inimă ce bate la unison cu inima neamului. Nu se putea să facă azi o alegere mai minunată.

Academia Română și-a cinstit prin acest gest marea ei tradiție, cu care chiar a pornit la drum, de-a cuprinde membrii din toate ținuturile românești, indiferent că sunt în cuprinsul hotarelor naționale, ca o dovedire a unității noastre culturale și ca o simbolizare a celeilalte unități.

Academia teologică „Andreiană” va elibera diplome de licență

Noua lege a învățământului superior publicată în Mon. Of. Nr. 118 din 23 Mai a. c. aduce recunoașterea mult așteptată a vredniciei înaltului nivel cărturăresc al Academiei noastre, căreia i s'a acordat dreptul de-a elibera licență. Art. 141 al acestei legi prevede:

«Academia teologică va elibera diplome echivalente cu cele de licență în teologie, dacă își va organiza studiile și-și va recruta corpul didactic după modalitățile similare celor în vigoare pentru Facultățile de teologie. În acest caz, corpului didactic al acestei Academii teologice i se conferă aceleași drepturi de salarizare ca și celui dela Facultățile de teologie».

În fond Academia noastră împlinește și acum condițiile de cari vorbește articolul. Adaptarea formală îi va fi nespus de ușoară. Așa încât sperăm că legea va intra neîntârziat în vigoare.

Rezolvarea aceasta fericită și mult așteptată se datorește înțelegerii dlui prof. Ion Petrovici, secondat cu multă vrednicie de dl prof. Aurel Popa, secretarul general al cultelor. Când sunt oameni de înțelegere superioară, chestiunile nu se mai complică inutil.

se mănuiească. A cercetat sf. biserică cu o regularitate de necunoscut, a sprijinit-o ca membru în consiliul parohial pentru care fapt biserica de aici îi aduce mulțumirile sale.

Un exemplu bun, o figură de sfânt milostiv, a fost o binecuvântare pentru parohia noastră și mâine, obștea de aici, va broda pe firul amintirii o istorie de basm în care bunătatea și milostenia a cosumat un suflet în flacăra credinței, ca pe o candelă pe care cerul a aprins-o în sufletul răposatului.

Bolnav în ultima vreme, chipul său frumos și nins de vreme se usca și Dumnezeu l-a învrednicit ca să fie împărțit cu sf. taine, merinde pentru drumeția la care a plecat în zorii zilei de 15 Martie.

Și acum, gândul mi se îndreaptă spre Ierusalimul ceresc, la porțile căruia își face apariția un suflet ales, ca acela al prof. Nicolae R. Colceag. Intru întâmpinare ingerii îi aduc ramuri de finic și salcie, care sunt podoabele faptelor sale bune și milostive, iar pe creștet i se așază cununa dreptății. —

C. preoți să stea
în fruntea mișcării
Oastea Domnului

Comemorarea mitropolitului A. Șaguna și a Memorandului

Duminecă, 31 Mai, vor avea loc mari festivități naționale la Sibiu și Rășinari, în prezența dlui Mihai Antonescu vicepreședintele Consiliului de Miniștri și a dlui prof. Ion Petrovici, ministrul Culturii Naționale.

La Sibiu se va sărbători împlinirea unei jumătăți de veac dela procesul Memorandului printr'un parastas în catedrală și printr'un festival în Sala Prefecturii la orele 5 d. a. în cadrul căruia va conferența dl conf. univ. Ion Moga.

După amiază universitatea organizează un mare pelerinaj la mormântul mitropolitului Andrei Șaguna dela Rășinari.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Iunie 1942

1. În fiecare zi dimineața la ora 6 $\frac{1}{2}$ Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie. Seara la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maicii Domnului”.
2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8 $\frac{1}{2}$ Utrenie, iar la ora 9 $\frac{1}{2}$ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.
3. Duminecă în 7 Iunie 1942 servesc: Prof. M. Neagu, prof. Zosim Oancea și dir. Dumitru Călugăr; diaconi: Ioan Circov și Dr. Nicolae Balca. Predică prof. Zosim Oancea. La Oastea Domnului ora 4 predică: Prof. Mihail Neagu.
4. Duminecă în 14 Iunie 1942 servesc: Prof. Iosif Serafim, Mih. Neagu și prof. Dr. Nicolae Neaga; diaconi: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: prof. col. Iosif Serafim. După masă la ora 4, la Oastea Domnului, predică: Pr. Nicolae Vonica.
5. Duminecă în 21 Iunie 1942, servesc: Prof. cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și Mih. Neagu; diaconi: Ioan Circov și Dr. Nicolae Balca. Predică: Prof. Aurel Nanu, La Oastea Domnului după masă la ora 4 predică: Pr. I. Munteanu.
6. Miercuri în 24 Iunie 1942 la Nașt. Sf. Ioan Botez. servesc: Prof. Mih. Neagu, prof. Dr. Liviu Stan și Ioan Nicoară; diaconi: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: prof. Mihail Neagu. La Oastea Domnului, după masă la ora 4, predică: diaconul Simion Macarie.
7. Duminică în 28 Iunie 1942, servesc: Prof. Mih. Neagu, prof. Dr. Nicolae Terchilă și Dr. Nic. Neaga; diaconi: Ioan Circov și Alex. Popa. Predică: prof. Mih. Neagu. La Oastea Domnului, după masă la ora 4, predică: Pr. Nic. Vonica.
8. Luni în 29 Iunie 1942, la SS. ap. Petru și Pavel servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobeș, cons. Ieronim Grovu și prof. Mihail Neagu, diaconi: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: I. P. C. Arhimandrit Scorobeș.

INFORMAȚIUNI

Comemorarea Memorandului dela 1892. Înainte cu 50 de ani, în 28 Mai 1892, delegația română a celor 300 fruntași ardeleni, intelectuali și popor, era în Viena Habsburgilor, pentru a prezenta Monarhului Francisc Iosif Memorandul românilor din fostul stat austro-ungar, cari cereau dreptatea cuvenită cetățenilor săi ca români. Audi-ența cerută fiind refuzată, conducătorul delegației, Dr. Ioan Rațiu, în 1 Iunie 1892 a predat Memorandul, în Cancelaria imperială, șefului acestei Cancelarii, baronului Braun și, împreună cu delegații, a părăsit Viena. Ce a urmat se știe. — În amintirea actului ardele-

nilor, cari declarau că „soarele dela București răsare”, și întru cucernica pomenire a „memorandiștilor” se vor sluji *Duminecă în 31 Mai 1942*, parastase în toate sfintele biserici ale mitropoliei noastre, ear după serviciul religios vor urma conferințe tratând rostul comemorării actului dela 1892, după care „drepturile unui neam nu se discută, se afirmă”.

Revenire. În parohia *Bobâlna*, protopopiatul Geoagiului, la sărbătoarea Înălțării Domnului s'a făcut revenirea dela secta adventistă la biserica strămoșească alor două familii stătătoare din 10 membri. La sărbătoare au luat parte, pe lângă credincioșii din loc, și cei din satele vecine. Sf. Liturghie a fost săvârșită de către părinții: Protopopul Teodor Glodeanu, Geoagiu, preoții Ion Sabău-Vinerea și Dionisie D. Moldovanu din loc. La Priceasnă a predicat p. protopop, arătând rolul bisericii noastre în aceste vremuri.

După oficierea sf. taine a botezului pentru 5 fetițe nebotezate încă, la care au fost nași: dnele văd. Colonel Florian, văd. Zoe Comănescu, preoteasa Elena Moldovan, soția dlui notar și o dnă învățătoare, a vorbit Părintele *Moldovan*, și a exprimat bucuria de părinte sufletească ce o simte atunci când frații ce au trăit în afară de biserica noastră, se întorc la sânul ei.

S'a accentuat apoi unirea sufletească, din punct de vedere național, de către dl pretor al plasei Geoagiu, *Balomiri*, care a reprezentat pe dl prefect al județului. În cimitir s'a săvârșit parastasul întru pomenirea eroilor căzuți pentru cruce și țară. Cu acest prilej a vorbit p. *Ion Sabău*.

Dl pretor înmânează din partea dlui prefect al județului, Col. *Const. Dumitrescu*, suma de 10.000 Lei, pe seama micuților noi botezați. — *Participant*.

Instalare festivă. *Duminecă*, în 31 Mai c., se va face instalarea festivă, în slujba și demnitatea episcopală, a noului vlădică evanghelic-luteran, dl *Wilhelm Staedel*, în prezența autorităților de stat și a reprezentanților diferitelor confesiuni. După serviciul religios, cu predica episcopului, în biserica parohială evang. din Sibiu, va urma o recepțiune în reședința episcopului. În considerare la momentele grele, prin care trece țara, s'a renunțat la alte festivități, obișnuite în vreme de pace.

De imitat. Sf. Episcopie a *Romanului*, condusă de P. S. Sa Episcopul *Lucian*, a dăruit pentru revista de familie „Viața Ilustrată” ce se tipărește la Cluj, suma de 2000 de lei drept ajutor. Incurajare vrednică de laudă și de a fi urmată.

Maslu pentru pace. Credincioșii din parohia *Bratei*, protop. *Mediaș*, au trăit clipe de adevărată înălțare sufletească în ziua de 17 Mai a. c., când un număr de 4 preoți: T. Radu, I. Gligor, R. Gheaja, M. Maier, parohul locului, au slujit sf. Maslu de pace. La sfârșit a predicat p. Radu din Alma. Apoi, luând cuvântul P. Maier, a mulțumit preoților participanți și P. Radu, pentru frumoasa predică rostită. Asemenea slujbe au fost făcute și în *Dârlos* și *Alma*. La *Dârlos* au slujit următorii preoți: Radu T., M. Maier, R. Gheaja, I. Stângaciu și N. Medeșan, parohul locului. P. Maier a scos în relief munca depusă de preotul locului N. Medeșan care în scurt timp a reușit să ridice o frumoasă casă parohială. În parohia *Alma* au slujit preoții: I. Chișiu, M. Maier, N. Medeșan, I. Gligor și I. Stângaciu. În urmă părintele M. Maier, într-o cuvântare înălțătoare, a preamărit pe eroii căzuți pentru cruce și Hristos. A mai vorbit deasemenea p. I. Chișiu, îndemnând credincioșii ca cele auzite să le urmeze și să fie buni ortodocși. **Coresp.**

Nimerită caracterizare. Un ziar ceh din Praga făcea, zilele acestea,

următoarea observare: **Democrația** avea culisele ei jidovești și francmasonice, care urmăreau ca oamenii să se certe între ei, să existe cât mai multe doctrine politice, pentru a susține astfel atenția opiniei publice de la operațiunile exploătorilor și paraziților. Aceștia, în schimb, trăiau în belșug din sudoarea și munca milioanelor de oameni. Astăzi acești exploători și paraziți au fost, în cea mai mare parte, înlăturați. Populația este învățată a nu mai risipi prețioasele forțe naționale în certe zădărnice și lipsite de orice rațiune. Ea este, în schimb, îndemnată a-și îndrepta și folosi forțele constructive în favoarea ei proprie și în favoarea noului întreg național. Chiar dacă această muncă de unificare este astăzi oarecum reținută de nevoile războiului, totuși simțim cu toții că ea constituie singura cale bună ce ne conduce spre o viață națională fericită.

După model antic. O asociație artistică din Praga pregătește o olimpiadă poetică după exemplul din anticitatea greco-romană. Poeții își vor recita ei înșiși versurile de cuprins profan sau religios, ear publicul, prin votare, va alege poeziile cele mai bune. Asociația a pus un termen pentru primirea lucrărilor.

CARTI ȘI REVISTE

Transilvania, revistă lunară de cultură, organ al *Astrei*, redactor *Ion Breazu*, a apărut Nr. 5 pentru Mai 1942, anul 73, cu bogat conținut semnat de: Eug. Speranța, Val. I. Bologa, Em. Bucuța, Ion Breazu, Radu Stanca, G. Sofronie ș. a. Prețul Lei 40. În abonament 400 Lei anual. Red. și administrația: Sibiu, str. Șaguna Nr. 6.

Calea Mântuirii, foaie religioasă pentru popor, a reapărut sub patronajul P. S. Episcop *Andrei* al Aradului și sub conducerea unui comitet. Foaia se tipărește săptămânal ca supliment la revista episcopiei aradane „Biserica și Școala”. Abonamentul suplimentului este 200 Lei pe an, [pentru anul curent 130 Lei]. Primul număr, dela 24 Mai 1942, — sărbătoarea Pogorării Sfântului Duh — poartă în frunte cuvântul semnat de P. S. Episcop *Andrei* pentru a lumina pe cel doritor de cetanie religioasă în toate problemele privitoare la mântuirea sufletească. Dorim reapărutului organ de publicitate, al eparhiei dela Arad, viață lungă și rodnică în noua sa formă.

Poșta redacției

Școala de horticultură, în Geoagiu. Anunțul trimis nu se poate descifra. Trimiteți altul, legibil.

Nr. 10—1942 (43) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a *Codreni (Jacul)*, din protopopiatul *Sighișoara*, public prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela data apariției acestor rânduri în „Telegraful Român”.

Venitele acestei parohii sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială nouă cu toate dependențele necesare în stare foarte bună.
3. Grădină de zarzavat și grădină cu pomi.
4. Zece jugăre sesiune veche, alte zece jugăre sesiune nouă.
5. Una ferdelă porumb sfărmit dela fiecare familie; văduvil dau jumătate.
6. Doi stânjini lemne de foc făcute și aduse de parohieni.
7. Venitele stolare stabilite pentru întreg protopopiatul.
8. Una jumătate zi de lucru cu carul sau o zi întreagă cu brațele.

Concurenții își vor trimite petițiile în termenul dat însoțite de documentele prezente în regulamentul pentru parohii și de incuviințarea de candidare exoperată dela

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit subsemnatului Oficiu și cu prealabila aprobare a noastră se vor prezenta în parohie *Dumineca* sau sărbătoare spre a sluji în biserică, a cuvânta și fi cunoscuți de credincioși.

Sighișoara, 14 Februarie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sighișoarei în înțelegere cu consiliul parohial din *Codreni*

Emilian Stoica
protopop

Nr. 34—1942 Odorheiu (44) 1—3

Concurs

Se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile pentru întregirea parohiei de clasa III a *Săcel*, din protopopiatul *Odorheiu*, atașată provizor la protopopiatul *Sighișoara*.

Venitele acestei parohii sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială veche 5 jugăre, nouă 20 jugăre; arător și fânaș cl. II-a.
3. Folosința cimitirului vechi.
4. Până la clădirea casei parohiale, parohia se va îngriji de locuință potrivită pe seama preotului.
5. Lemne de foc una soarte din pădurea compozesoratului.
6. Câte o ferdelă de porumb și una de ovăs de fiecare familie.
7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs însoțite de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, inclusiv incuviințarea de a concura, exoperată dela Înalt Prea Sfințitul Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului subsemnat.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu incuviințarea prealabilă a subsemnatului, într-o *Duminecă* sau sărbătoare spre a sluji, predica și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 16 Mai 1942.

Oficiul protopopesc al Sighișoarei

Emilian Stoica
protopop

Ad. Nr. 115/1942 (42) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III a *Măceu*, din protopopiatul *Hațeg*, județul *Hunedoara*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat, după pregătirea candidatului.
2. Chiria, până la clădirea caselor parohiale, cade în sarcina parohiei.
3. Sesiune parohială 2 jug. fânaș și 1 jug. cimitir.
4. Câte 2 măsurii (à 30 litri) porumb nesfărâmat de fiecare casă, minus 40 case pentru cantor și crâznic.
5. Câte una zi de lucru (clacă) de fiecare casă, minus cele 40 case rezervate personalului ajutor.
6. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizațiunea de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, și celelalte acte prevăzute în Regulament, se vor înainta oficiului protopopesc în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta în parohie — cu incuviințarea oficiului protopopesc — într-o *Duminecă* sau sărbătoare, pentruca să fie cunoscuți de credincioși.

Hațeg, la 7 Mai 1942.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ieronim Ciocan
protopop

Camere mobilate pentru sezonul de vară

de închiriat la

Vila Preot P. Popa

Băile Ocna-Sibiului

(Vis-à-vis de Băi) (46) 1—1

Nr. 289—1942 Prof.

(45) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a *Ocna-Sibiului*, parohia a doua de sus, protopopiatul *Sibiu*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 21 jugăre fânaș și arător, din care 9 jugăre sunt din Reforma agrară.
3. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu, în termenul indicat, totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo *Duminecă* sau sărbătoare, spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sfântul altar și a face cunoștință cu credincioșii.

Sibiu, la 5 Mai 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibiului în înțelegere cu consiliul parohial.

Mihail Neagu
protopop

(41) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a *Văleni*, (protopopiatul *Cohalm*, jud. *Făgăraș*), se deschide concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependențe gospodărești.
3. Uzufructul a 5 jug. pământ arabil și fânaș, precum și folosința cimitirului în suprafață de 1 jug.
4. O soartă de lemne, aduse în curtea parohială.
5. O ferdelă (20 l.) grâu dela circa 70 familii.
6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de cuvenitele acte și de incuviințarea de candidare, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, — concurenții urmând să se prezinte în parohie — cu avizul protopopiatului, pentru a lua contact și-a face cunoștință cu credincioșii.

Rupea, la 6 Mai 1942.

Alex. Brotea
protopop

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț, în parohia *Hondol*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, dacă va fi bugetat.
2. Venitele din parohie, conform taxelor stabilite de consiliul parohial și aprobate de oficiul protopopesc.
3. Două treimi din sumele ce se încasează pe discul al 2-lea.
4. Suma de 1200 lei anual din cassa bisericii.
5. În cazul că cel ales va voi să muncească la exploatarea minieră, se va interveni pentru a fi primit în serviciu.

Candidații odată cu prezentarea în parohie vor prezenta oficiului parohial și actele: Diploma de absolvire a școlii de cântăreți „D. Cunțan” din Sibiu, extrasul de botez, certificatul de moralitate dela oficiul parohial.

Din ședința consiliului parohial dela 3 Mai 1942.

Oficiul parohial ortodox român, *Hondol*

Pr. Aurel Guga

paroh

Văzut:

Teofil Chiffa

protopop (40) 2—3